

Vrbovský farník

mesačník farnosti VRBOV
ročník III. - číslo 5/2009

Zjazdená zebra.

Našu farnosť navštívil nedávno otec biskup. Dôvodom bol pohreb, ktorému predsedal. Keď sme po svätej omši kráčali pred truhlou, tak som sa mu trochu post'azoval. Máme tu totiž dva cintoríny. Predeľuje ich asfaltová cesta a keďže sme na hlavnom ťahu, je dosť frekventovaná. Nedávno som počas pohrebu prechádzal po prechode cez chodcov v podobnom pohrebnom sprievode. Prakticky sme vyšli z brány cintorína, čo je v blízkosti kostola a cez onen prechod sme prechádzali do brány cintorína za cestou. Kedysi v minulosti zrejme cesta preŕala pozemok určený na pochovávanie, alebo bol pôvodný cintorín už naplnený a tak sa k nemu pridala nová časť pozemku za cestou a po čase sa znova začal používať aj pôvodný, to nie je podstatné. Podstatné bolo to, že vodič auta, ktoré zastalo, si uvedomil, že za kňazom ide sprievod, ktorý môže prechádzať cez dotýčaný prechod možno aj za dve minúty. Nelenil, keď zbadal, že medzi mnou a truhlou vznikla medzera, ako chlapi spomalili s kolieskovými m'arami na kraji cesty, vyrazil a prebehol medzi mnou a truhlou. Ak sa mám priznať, napajedilo ma to. Jednak, že sme boli na označenom prechode a onen nadočkavec porušil dopravné predpisy, ale najmä preto, že tým akoby povedal: „nemám čas premýšľať o smrti. Mám kopec iných povinností, aby som tu čakal, kým si vy prenesiete svojho zosnulého.“ Predpokladám, že ak by to nebol prechod pre chodcov, ale železničné priecestie, disciplinovane by čakal pred prichádzajúcim vlakom. Tam by si musel nájsť čas z rešpektu predovšetkým pred vlastnou smrťou. Ale rešpekt pred cudzou smrťou mu zjavne chýbal. Takéto úvahy som kostrbato v pár vetách rozvíjal po boku otca biskupa, ako sme sa blížili k inkriminovanému prechodu medzi vrbovskými cintorínmi. Môj predstavený sa nenápadne bavil na tom, ako som zazeral na stojace auto, ktoré zastalo pri pohľade na miništranta s krížom. Do jazdnej dráhy sme vstúpili mi dvaja za nosičmi vencov. Chlapi s vozíkom spomalili, aby bezpečne dostali vozík cez prirodzený schodík krajnice

cesty prvej triedy. Okamih zaváhania pretavený do bleskového rozhodnutia sa nestrácať čas. Biskup nebiskup, frí poza jeho päty, aby sa zachránili drahocenné dve minúty. Už som sa zhlboka nadýchol a začal som lamentovať nad týmto dôkazom v priamom prenose, akí sú niektorí ľudia teda barbari. Biskup sa usmial a povedal mi, aby som na toho vodiča nedudral, že to bol možno kňaz, čo sa ponáhlal, aby stihol pohreb vo svojej farnosti. Samozrejme žartoval, ale povedal mi tým, aby som sa snažil vždy vidieť veci nielen z jednej strany. A je to tak. Niekam sa ponáhľate a v zákrutách, kde je plná čiara dobehnete auto idúce päťdesiatkou, lebo vodič telefonuje. Zreteľne máte čas sledovať aj reakcie jeho tváre v spätnom zrkadle, ako sa na neho lepíte a ide vás uchytiť, že vás zdržuje pomalou jazdou, keďže hovor je zrejme pútavý. Až by ste si chceli vymodliť policajtov za najbližšou zákrutou, aby toho loptoša odstavili, pokutovali, zdeptali, zavreli, len aby ste si mohli frčať svojou rýchlosťou ďalej. Dva dni nato vám zavolajú, v aute samozrejme, z nejakej nadácie, že váš projekt bol vybraný a bude finančne podporený celkom zaujímavou sumičkou. Usmievate sa do telefónu, žiarite radosťou, že by ste vari aj mohli zhasnúť stretávacie svetlá na svojom aute. Nálada je zrazu fajn, všetko sa črtá ružovejšie, ešte aj to pohnojené pole vedľa cesty zrazu vonia. Ani neregistrujete pichľavý pohľad vodiča za vami, krvou podliate bel'mo matne odráža údaj z tachometra jeho mercedesu zaseknutý na čísle o dvadsať km/hod nižšom, než je v danom úseku povolené. Keď to zaregistrujete, pridáte a v duchu si poviete: „dobré dobre, kľud, veď najhoršia smrť je z uplášenia.“ Aká to zmena postoja. Keď nad tým neskôr pouvažujete, zarazí vás, ako vedia vo vás samotnom niektoré zásady kolísať a byť pohyblivé. Dôležité je, aby nám v danej chvíli vyhovovali. Volá sa to mravný relativizmus. Stále viac mu podliehame. Aj nás čoskoro čakajú vety, ktoré som začul z úst dobrých katolíkov v Nemecku, že prečo idú do kostola len raz za mesiac. Že chodia v nedele do prírody a že aj tam je Pán Boh. Aj tam sa k nemu dá modliť. Za mesiac som nikoho nevypovedal, ale na sv. prijímanie chodili vždy všetci. Celý kostol bez výnimky. Aj obdivovatelia Božej prírody...

Človek by mal mať v živote hranice, ktoré si sám vytýči. Cirkev a rodičovská výchova mu naznačí, kde by mali stáť. Všetci bez výnimky si ich ale musíme postaviť vo svojom vnútri vlastnými

rukami. Musíme sa s nimi stotožniť. Vydarí sa vzácny človek, ak sa jeho pohľad na svet zhoduje s pohľadom, ktorým na svet nazeral aj Kristus. Teda s pohľadom Cirkvi, ktorá svojim učením a návodom Svätého Pisma je normou, vzorom, ku ktorému sa všetci chceme priblížiť. Smutný je pohľad na ľudí, ktorí majú limity svojich rozhodnutí, citlivosť na svedomie, kdesi úplne mimo sveta, ktorý by sa dal zdefinovať ako kresťanský. Niekedy je to rozčarovanie, keď natrafíte len na jednu deformáciu u ináč kvalitných kresťanov. Ako povedať pravdu? Ako neposudzovať? To je múdrosť biskupovej poznámky o snahe pozrieť sa na život aj očami iného. Nesúhlasenie s objektívne zlým správaním sa, či hriechom, ale pochopenie toho, že sme rôzni, a že veci môžeme vidieť v mantineloch, ktoré sme si postavili vo svojom vnútri. A tie môžu byť na zlom mieste. Ak to myslíme poctivo s blížnym, bude nás zaujímať, prečo sa nepodarilo vyformovať jeho priestor rozhodovania sa tak, aby sa podobal etalónu, ktorým bol Ježiš. Až to môže pomôcť aby sa našla cesta na objasnenie chybného správania sa blížneho. Alebo aspoň jeho pochopenia bez unáhleného odsúdenia. Je veľa konfliktov v našich konkrétnych medziľudských vzťahoch, ktoré by sme mohli vyliečiť metódou „pohľadu očami toho druhého“ A tak si aj ja asi nabudúce zahryznem do jazyka, keď sa ktosi bude až tak ponáhľať, že si div neoškrie lak na dverách auta o biskupovu palicu.

Andrej Legutký

Úmysly apoštolátu modlitby

máj 2009

Všeobecný: Aby laické a kresťanské spoločenstvá zodpovedne podporovali kňazské a rehoľné povolania.

Misijný: Aby sa nové miestne cirkvi z vd'ačnosti za dar viery zapojili do všeobecného poslania Katolíckej cirkvi svojou ochotou ohlasovať evanjelium po celom svete.

Úmysel KBS: Aby sme podľa príkladu svätého Pavla vedeli v pravde žiť, za pravdu trpieť, ba aj umrieť.

Verím v Trojjediného Boha

Nahnevaný kamarát mi povedal: „A ty si naozaj myslíš, že Boh existuje? Podľa mňa si len obyčajný fanatik, ktorý sa drží kresťanských bludov a výmyslov. Pozri sa na seba, pozri ako žiješ. Pozri sa, koľko zlých kresťanov je okolo nás. V akého Boha to vlastne veríš?“ Jeho otázka ma vôbec nezaskočila. Položilo mi ju už mnoho ľudí – ľudí sklamaných z Boha, ktorý nie je podľa ich predstáv. Nemal som chuť hádať sa, ani „stoj čo stoj“ presviedčať o dokonale svätých kresťanoch, lebo to tak nie je. Povedal som mu: „Verím v Trojjediného Boha – Boha živého, svätého, všemohúceho, milosrdného, láskavého, v Boha odpúšťajúceho. Na svojich rukách nespočítam zázraky, ktoré urobil i robí v mojom živote. Nedokážem spočítať svoje pády a zlyhania, ale pamätám si každé Jeho odpustenie a pochopenie. Ľudia mi veľa rás povedali, že som neschopný čudák, samolúby klamár, no On mi ukázal, že ma miluje aj s nedostatkami. Aj keby som urobil tú najstrašnejšiu vec na svete, Jeho láska ku mne sa nikdy nezmení. Jedine On mi dáva silu niesť kríž. Len On pozná bolesti a sklamanie ukryté v hĺbke môjho srdca. Keby nebol reálny a milujúci, nebol by som ochotný znášať výsmech pre Jeho meno a dávno by som to vzdal.

Miluje aj teba, napriek tomu, že Ho nazývaš bludom a výmyslom. Otvor Mu svoje srdce a sám pochopíš, prečo v Neho verím.“

vema

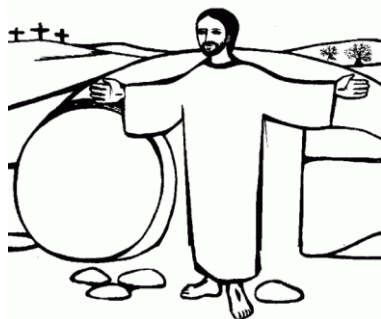
Veľká noc?!

Po roku k nám opäť zavítala – Veľká noc – so všetkým, čo k nej patrí. Je veľmi otázne, aspoň to tak vyzerá, čo so sviatkami Veľkej noci naozaj súvisí a čo je len bezpredmetným pozlátkom.

Je pravda, že ponuka dnešného sveta je veľmi bohatá, ale je založená na konzumnom spôsobe života. Pri tak veľkej ponuke sa nám môže zdať, že všetky „folklórne záležitosti“, z ktorých ťažia najmä obchodníci, sú v prevahe oproti skutočnej podstate týchto, pre nás najdôležitejších sviatkov. Akoby celá Veľká noc bola o tom, že je konečne teplo a znova sa môžeme najesť dosýta bez výčitiek svedomia, lebo pôst už skončil. Samozrejme, pár dní si postojíme v preplnenom kostole, lebo sa to patrí, a myšlienkami sme pri domácom syre a šunke a rozmyšľame, či sme dosť dôkladne upratali poličku v kuchyni.

Namiesto obrovskej radosti, ktorou by sme mali žiť, lebo ako ľudstvo sme dostali viac, ako si vieme predstaviť, dievčatá radšej hundrú, že neznášajú oblievačku, pričom dopredu počítajú množstvo kúpačov a chlapci sa zasa vytešujú, že si opäť privyrobia a popritom trošku potrápia dievčatá vedrami s vodou. Je ťažké odstrániť tú tvrdú škrupinu zvykov a tradícií a dostať sa k jadru. Ak sa o to však ani nepokúsime, namiesto oslavy zmŕtvychvstalého Krista sa z Veľkej noci stane iba rozprávka o veľkonočnom zajkovi.

Boh použil kríž – nástroj smrti, aby pred ňou človeka ochránil. Je to niečo také silné, hlboké a nádherné, že nás to priam núti k pokornej vďačke a nekonečnej radosti. Nevymeňme túto radosť za bezduchú oslavu na počesť príchodu jari. Okrem nového ročného obdobia totiž prichádza niekto oveľa väčší a mocnejší – samotný Boh.

A. Dlužořová

máj 2009

Program
sv. omší

	čas	úmysel	lektor
1.5.	18:30	na úmysel	Adrián Hrebeňár
2.5.	8:00	zos. Ján, Agnesa, Anton	
3.5.	8:00	zos. Jozef	Viera Bretzová Ján Hrebeňár st.
	10:00	za veriacich farnosti	Marcela Hrebeňárová Júlia Hrebeňárová
4.5.	18:30	zos. Július, Žofia, Július	Monika Hrebeňárová
5.5.	8:00	za zdravie a požehnanie pre Artura	
6.5.	18:30	zos. Mária a Martin Hrebeňár	birmovanci
7.5.	18:30	zos. Katarína a Jakub Glodžák	Katarína Matalíková
8.5.	18:30	zos. Anna a Ján Glodžák	Miriam Knapíková
9.5.	8:00	za zdravie a Božie požehnanie rodiny Václava Hrebeňára	
10.5.	8:00	zos. Mária a Martin Hrebeňár	Katarína Bodyová Martin Michalčík
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci
11.5.	18:30	za zdravie a Božie požehnanie pre Félixu	Alžbeta Hrebeňárová
12.5.	7:00	zos. Jolka a Tomáš Dilský	
13.5.	18:30	za zdravie a Božie požehnanie rodiny Václava Hrebeňára	Adrián Hrebeňár
14.5.	18:30	zos. Jozef Dilský	Miriam Zummerová
15.5.	18:30	zos. Žofia Antoleková	Zuzana Kisková
16.5.	8:00	zos. Anna a Ján Jasenčák	
17.5.	8:00	na úmysel ordinára	Eudmila Vanečková Katarína Bodyová
	10:00	za veriacich farnosti	Martina Bódyová Marcela Hrebeňárová

18.5.	18:30	zos. Anna Parimuchová	Katarína Matalíková
19.5.	8:00	za požehnanie pre ružu sv. Agnesy Rímskej	
20.5.	18:30	zos. Florián Straka	Alžbeta Hrebeňárová Monika Hrebeňárová
21.5.	7:00	na úmysel ordinára	
	18:30	za veriacich farnosti	Lucia Hrebeňárová Ľudmila Vanečková
22.5.	18:30	za zdravie a Božie požehnanie rodiny Pavla Olejára	Pavol Hrebeňár
23.5.	8:00	zos. Mária a Štefan Mišanek	
24.5.	8:00	na úmysel ordinára	Mariana Vilgová Viera Bretzová
	10:00	za veriacich farnosti	Lucia Hrebeňárová Patrik Body
25.5.	18:30	zos. Štefan Slezák	Mária Hrebeňárová
26.5.	8:00	zos. Štefan Kuruc	
27.5.	18:30	zos. Jozef, Ján, František, Ondrej a Štefan Slezák	Monika Hrebeňárová
28.5.	18:30	zos. Ján, Ľudvík, Mária, Júlia, Matej Mišanek	Miriám Knapíková
29.5.	18:30	za požehnanie rodiny Gállovej	Nikola Balážová
30.5.	8:00	zos. p. Andráš	
31.5.	8:00	na úmysel ordinára	Ján Hrebeňár st. Mária Bretzová
	10:00	za veriacich farnosti	Martin Michalčík Júlia Hrebeňárová
1.6.	18:30	zos. Mária a Urban Andráš	
2.6.	8:00	zos. František, Anna, Ladislav a Alojz Čikovský	
3.6.	18:30	zos. Mária a Jozef Smoleň	
4.6.	18:30	zos. František Zummer ml.	
5.6.	18:30	zos. Ján, Mária, Anna, Ján Vanečko	
6.5.	8:00	zos. Michal, Mária, Andrej a Michal Gorel	
7.5.	8:00	zos. Jozef Zajac - výročná	
	10:00	za veriacich farnosti	

Obchodná sieť

Výmena tovaru a obchodovanie malo a má v živote človeka veľký význam. Spočiatku to boli kupci, ktorí prechádzali po obchodných cestách, kde ponúkali svoj tovar. Známe sú tzv. trhové práva miest. V týchto mestách kupci boli povinní zastaviť a rozložiť svoj tovar. Medzi Kežmarkom a Levočou začína od roku 1400 boj o toto právo. Po zavedení peňazí, ako dôležitého prostriedku výmeny, sa mohol obchod naplno rozvíjať. Vznikajú obchody.

Pred rokom 1945 boli známe tieto obchody: Júlia Matharnová – obchod s miešaným tovarom, Ida Borsziková – miešaný tovar a hostinec, Andrej Vojtas – obchodník s kožou, Štefan Michlík – obchodník s ovocím, zeleninou, cukríkmi, cigaretami, Peter Medzihradský – mäsiar a údenár. Najdôležitejším obchodným strediskom bolo Potravné družstvo „konzum“ založené v roku 1919. Jeho zakladateľmi boli G. Greisigner, Póppy, Hanar a ďalší. Vedenie družstva objednalo tovar za 15 000 Kčs, pripravovalo otvorenie obchodu a hostinca. Od obce žiadalo prenajať dve obchodné miestnosti v budove radnice, ktoré mal v prenájme Max Offenberger. Obecný úrad zmluvu zrušil a vyzval nájomcu vydať dve miestnosti družstvu, ten výzvu odmietol. Asi 150 občanov 19. mája 1920 vystažovalo Offenbergerovo zariadenie a nábytok. Museli zakročiť privolaní žandári. Na 21 občanov bola podaná žaloba na Krajský súd v Levoči. Súd uznal 16 obžalovaných vinnými a odsúdil ich na krátkodobú stratu slobody. Nepomohlo ani odvolanie na Súdnu tabuľu do Košíc a pred Najvyšší súd v Brne. Nakoniec sa spor urovnal. Konzum si prenajal od obce obchodné, výčapné a skladové priestory, a stal sa najdôležitejším obchodným strediskom obce.

Po roku 1945 súkromné obchody postupne zanikajú. Zásobovanie zabezpečuje Jednota spotrebné družstvo – Družstevný obchodný dom. V roku 1961 prehradením predajne potravín, kde vznikla samoobsluha, bol vytvorený obchod s textilom a obuvou. Hodnota nakúpeného tovaru v samoobsluže v roku 1964 bola 2 125 720 Kčs, textil a obuv 1 014 590 Kčs. Predajňa mäsa bola

spočiatku umiestnená v súkromnom dome, po ukončení úprav bývalej školskej budovy v roku 1970 (terajší penzión Paťko) bola zriadené v upravených priestoroch predajne mäsa, mlieka a pečiva, a pohostinstvo, ktoré bolo presťahované z budovy Miestneho národného výboru. V roku 1970 mala mäsiareň ročný obrat 1 089 961 Kčs, pohostinstvo 1 047 849 Kčs. Predajňa zeleniny a ovocia bola umiestnená v prístavbe požiarnej zbrojnice, neskoršie v budove MNV.

V roku 1973 bola daná do užívania obchodná jednotka na Kúpelskej ulici.

*Jozef Žemba
kronikár obce*

**Zaujalo nás
na internete**

Tiesňové volanie 112

Číslo 112 je jedno z najdôležitejších telefónnych čísiel – je to medzinárodne platné číslo tiesňového volania. Pokiaľ sa niekde dostanete do problémov, vytočte ho. Nemusíte si pamätať všetky tie čísla na políciu, rýchlu záchrannú pomoc, hasičov a ostatných - stačí, keď poznáte toto jedno jediné.

Stáva sa ale, že potrebujete inú pomoc – máte neriešiteľné problémy, ste už príliš unavení životom, nedokážete sa vyrovnáť so skúškou, ktorá vás postrela, nechápete, na čo je to všetko dobré...

Potom vedzte, že i Boh nám pre takéto situácie zaistil svoje "tiesňové volanie":

Neviete napr., na čo nám bude dobré čestne obstať i v dnešnej veľmi ťažkej životnej skúške?

Vytočte teda "Božiu linku". Číslo je "List Jakubov Jak 1,12": "Blahoslavený človek, ktorý vydrží skúšku, lebo keď sa osvedčí, dostane veniec života, ktorý Boh prisľúbil tým, čo ho milujú."

Verím, že vám to poskytne rovnakú pomoc ako napríklad sanitka alebo hasiči. Možno to nie je na prvý pohľad až tak vidieť, ale vnútorne to po chvíli zamyslenia sa určite pocítite...

Tu sú i ďalšie biblické "čísla tiesňových volaní":

Keď zhreším – Žalm 32, 5.

Keď som ustarostený – Matúš 6, 25–34.

Keď sa mi zdá, že Boh je ďaleko – Žalm 139.

Keď som na dne – Žalm 37.

Keď sa niečoho obávam – Žalm 34, 7.

Keď hľadám šťastie – Kolosanom 3, 12–17.

Keď cítim horkosť alebo nenávisť – 1 Korint'anom 13.

Keď sa cítim opustený – Žalm 23.

Keď bojujem so satanom alebo s iným protivníkom – Rimanom 8, 31.

Keď sa cítim nemilovaný – Rimanom 8, 38–39.

Samozrejme, že Bibliu by sme mali čítať pravidelne. Nemusíme byť práve v kríze - i napriek tomu bude k nám a k našim srdciam hovoriť hlasom, ktorý do nej vpísal Boh, kedykoľvek ju otvoríme... Ak ale budete práve nejakou krízou prechádzať a budete bezradní, tak neváhajte a "točte" 112...

Uvidíte, že vám vidina získania vavrínu života uľahčí vaše bremeno. Pán nám prostredníctvom Ducha Svätého poskytuje neustálu pomoc, ukrytú v Písme... (n)

Cena lásky a našej slobody

Mnohé veci, ktoré sa nám spočiatku zdajú akoby vzdialené, často dostanú úplne iný rozmer, ak nám ich má kto priblížiť názornejšie:

V jedno nedeľné ráno priniesol kňaz do kostola starú, pokrivenú vtáčiu klietku a položil ju vedľa kazateľnice. Viacerí ľudia od údivu zdvihli obočie. O chvíľu prehovoril. Hovoril, ako sa predošlý deň prechádzal po meste a stretol chlapca, ktorý niesol klietku. Boli v nej vtáčiky, trasúce sa chladom a strachom. Zastavil ho a spýtal sa:

"Čo to tam máš, synak?"

"Iba zopár obyčajných vtákov," odpovedal.

"A čo chceš s nimi robiť?" spýtal sa kňaz.

"Zobrať si ich domov a pobaviť sa s nimi," odpovedal.

"Budem ich plašiť a vytrhávať im perie, aby sa poriadne dobili. Stavím sa, že sa pri tom poriadne zabavím!"

"Ale skôr či neskôr ťa to prestane baviť. Čo urobíš potom?"

"Aáále, mám doma aj zopár mačiek," odpovedalo chlapčisko.

"Potom ich hodím im, nech sa s nimi aj tie pohrajú a pochutnajú si!"

Kňaz na moment stíchol. "Koľko chceš za tie vtáky, synak?"

"Čooo??!!! A na čo by vám boli? Veď sú to len také obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú... Ani vôbec nie sú pekné!"

"Koľko?" zopakoval kňaz.

Chlapec si ho neveriacky premeral a skúsil: "10 dolárov?"

Kňaz siahol do vrecka a vytiahol desať dolárovku. Dal ju chlapcovi do ruky, a ten zmizol rýchlo ako blesk.

Nato kňaz položil klietku na zem, otvoril dvierka a poklepaním na mreže klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. Pustil ich na slobodu... To vysvetlilo prítomnosť klietky na kazateľnici. A kňaz začal ďalší príbeh:

Jedného dňa sa rozprával Ježiš s diablom. Satan sa škodoradostne chválil: "Nuž, Pane, práve som nachytil plno ľudí. Nastavil som im pascu, svoju starú osvedčenú návnadu, vedel som, že neodolajú! Mám ich všetkých... celý svet!"

"Čo s nimi budeš robiť?" spýtal sa Ježiš.

Satan odpovedal: "Chaaa, budem sa zabávať! Budem ich učiť ako sa sobášiť a hneď sa rozvádzať, ako sa majú navzájom nenávidieť a škodiť si, naučím ich nemravnostiam, piť, fajčiť, drogovať a preklínať. Naučím ich vyrábať zbrane a vzájomne sa zabíjať. Už sa teším na tú zábavu!"

"A čo urobíš potom?" spýtal sa Ježiš.

"Skončia navždy!" hrdo sa vypol Satan.

"Koľko za nich chceš?" spýtal sa Ježiš.

"Hádam by si tých ľudí nechcel?! Nie je v nich ani štipka dobra! Keď si ich vezmeš, budú ťa len nenávidieť. Nepochopia ťa, napľujú na teba, budú ťa preklínať, zabijú ťa!... Určite ich nechceš!"

"Čo za nich chceš?" opäť sa opýtal Ježiš.

Satan sa na neho pozrel a posmešne sa zaškeril: "Všetky tvoje slzy a všetku tvoju krv!"

"Ježiš nezaváhal: "Sú tvoje!"... A ZAPLATIL..."

(n)

Kde je slávnosť?

Lukáš kľáči v prázdnom kostole. V rastúcom večernom šere sa zahľadá tu na svätostánok osvetlený svetlom červenej sviece, tu do knihy žalmov – náhodne prevracia strany. Čaká na telefonát.

- *Haló? Tu je Boh.*
- *Konečne! Už som takmer nedúfal. Voláš dost' neskoro... myslel som si, že už nezavoláš.*
- *Vieš predsa, že nebeský Otec volá tomu, koho miluje... Ako by mohol na teba zabudnúť? Čakanie patrí k hre – tak sa stíšiš, sústrediš sa... Potom sa ľahšie hovorí, vníma...*
- *Dnes večer sa cítim hrozne! Viem, že som zradil teba i chlapcov z môjho stretka. Keď si spytujem svedomie, vždy sa dostanem do krízy. Počul si, čo som povedal deckám na stretku, alebo ti to mám vyrozprávať?*
- *Je pravda, že som „starec s bielou bradou“, ale napriek tomu som stále nebeský Otec. Viem, čo si povedal a viem aj to, čo teraz cítiš... Cítiš sa ako pokrytec, však?*
- *Máš pravdu a prosím ťa o odpustenie!*
- *Najprv si sadni. Na kolenách sa prosí o odpustenie, počúva sa posediačky. Urobil si veľmi dobre, keď si si spytoval svedomie kvôli dodržiavaniu záväzku pripomínať potrebu modlitby v rodine. Tvojou úlohou je upozorňovať ich na modlitebnú knižku, ako a kedy sa používa a prečo. Dnes večer si na mňa spomenie viac ľudí. A ty tiež.*
- *Zdá sa mi, že je lepšie mlčať, než povzbudzovať iných, aby robili to, čo ty sám nikdy nerobíš. Sfúkol som Jura, lebo si svoju knižku nechal v klubovni a ja mám tu moju na nočnom stolíku a nikdy sa mi nechce otvoriť ju.*
- *V Matúšovom evanjeliu sa píše:
Čo poviete na toto? Istý človek mal dvoch synov. Prišiel k prvému a povedal mu: „Syn môj, choď dnes pracovať do vinice!“ Ale on odpovedal: „Nechce sa mi.“ No potom to oľutoval a šiel. Išiel k druhému a povedal mu to isté. Ten odpovedal: „Idem, pane!“*

Ale nešiel. „Kto z týchto dvoch splnil otcovu vôľu?“ Odpovedali: „Ten prvý.“

- Pochopil som, Pane! Ja som ten syn, ktorý povedal áno a potom nešiel...
- *Ale si aj ten syn, ktorý povedal „nechce sa mi“, ale potom zmenil názor. Čo ti bráni v tom, aby si bol taký?*
- Nič, Pane!
- *Tak vstaň a choď... Dobro toho, kto pracuje pre mňa, je v tom, že vždy, keď poruší svoj sľub, môže to napraviť. A sme väčšími priateľmi než prv. Pochopil si?*
- (ticho)
- *Haló? Haló! Hej! Nečakal som, že ma poslúchneš tak rýchlo! Nestihol si ani pozdraviť...*

**„Áno, Pane“, odpovedám oduševnene,
plný prchavého nadšenia, a potom zablúdím.**

Nie som hoden hlásať tvoje slovo. Napriek tomu ma miluješ, voláš ma a chceš, aby som bol tvojím svedkom. Chceš, aby som bol soľou, aj keď sa cítim byť celkom bez chuti. Chceš, aby som bol plodonosným zrnom, aj keď ja cítim, že nedokážem prinášať úrodu. Neúnavne ma pozývaš pracovať do svojej vinice, aj keď často idem radšej niekde inde, kde sú polia zelenšie a bohatšie. Pane, zmiluj sa nado mnou, zmiluj sa nad mojimi slabosťami a nad mojím pokrytectvom. Pane, urob ma verným a pomôž mi pochopiť, že ma obdarúvaš silou, aby som bol verný i v maličkostiach.

Zdroj: Valerio Antonioli: HALÓ, TU JE BOH!

Svätý Pavol a jeho život

Milí čitatelia, dnes zverejňujeme otázky piateho kola čitateľskej súťaže s názvom „Svätý Pavol a jeho život“. Pravidlá súťaže boli zverejnené v januárovom čísle nášho časopisu. Správne odpovede zo všetkých kôl zverejníme po ukončení súťaže, aby ste mali možnosť zapojiť sa do ktoréhokoľvek kola v priebehu súťaže. Jednotlivé kolá a celkový priebeh súťaže budú vyhodnotené v júlovom čísle.

Otázky piateho kola čitateľskej súťaže:

- 1. Ktoré z nasledujúcich miest navštívil sv. Pavol počas tretej misijnej cesty?**

a) Alexandria	b) Cézarea
c) Kréta	d) Cyprus
- 2. Pred tým ako sa sv. Pavol obrátil, sa venoval výrobe:**

a) látok	b) mečov
c) sietí	d) stanov
- 3. Počas umučenia sv. Štefana, sv. Pavol mal pri sebe jeho:**

a) šaty	b) kameň
c) meč	d) dýku
- 4. Na ceste do Damasku, sv. Pavol:**

a) onemel	b) ochromel
c) oslepol	d) ohluchol
- 5. Kam šiel sv. Pavol po stretnutí so sv. Petrom?**

a) do Tarzu	b) do Ríma
c) do Damasku	d) do Korintu
- 6. Vyhľadajte v Listoch sv. apoštola Pavla jeden výrok, ktorý by sa hodil ako zastavenie Krížovej cesty (priradte, ku ktorému zastaveniu má patriť). Uvedte aj súradnice Sv. písma.**

Sv. Izidor, roľník (15. máj)

Sv. Izidor sa narodil okolo roku 1080 v Španielsku pri Madride v rodine chudobného roľníka. Od malička ho rodičia viedli k nábožnosti a poctivému životu. Spolu s nimi už ako chlapec pracoval na poli. Každý deň ráno však najprv zašiel do kostola na svätú omšu. Vždy sa porúčal pod ochranu Pána Ježiša a Panny Márie. Keď mu rodičia zomreli, nastúpil do služby k zámožnému madridskému mešťanovi Verovi, ktorý si ho obľúbil pre vernosť a svedomitosť v práci. Jeho spolusluhovia mu závideli, že si ho pán obľúbil, a tak musel Izidor znášať krivé obvinenia. No on im to odpustil.

Keď mohamedáni obsadili Madrid, Izidor ušiel s mnohými inými na sever krajiny do mesta Torrelaguna, kde sa zoznámil a oženil s dievčinou menom Mária de la Cabeza, ktorá bola tiež chudobná bohobojná a pracovitá. Boli spolu veľmi šťastní. Mali jedného syna, no ten im zomrel v detskom veku. Aj tam pracoval Izidor u bohatého statkára a rovnako aj tam musel znova trpieť pre závisť svojich spolurobotníkov. Aj sám pán ho podozrieval kvôli jeho nábožnosti a dennej návšteve kostola. Po istom čase sa Izidor s manželkou vrátili do Madridu, kde si našiel zamestnanie u Jána Vargasa, ktorý mu zveril správu celého svojho majetku. Izidor si vzorne plnil svoje povinnosti. Mal súcit s ľuďmi, ale aj so zvieratami. Sám namáhavo kopal studňu pre robotníkov, aby sa mohli občerstviť. Chudobným vdovám ešte pred úsvitom zdarma oral. Zomrel 15. mája roku 1130. Na jeho príhovor sa udialo viacero zázrakov.

<http://www.knazi.sk/svati/>

Vydáva: **Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133**

e-mail: **dlugosa@gmail.com**

Imprimatur udelil **Mons. Prof. ThDr. František Tondra,**

dňa **15.12.2006**, pod číslom **26/2006**

Odborný konzultant: **Mgr. Ing. Andrej Legutký**

Šéfredaktor: **Mgr. Ing. Alžbeta Dlugošová**

Redakčná rada: **Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová**

Tlač: **vlastná – máj 2009**

Počet výtlačkov: **150**